

Mødet genoptaget kl. 15.

Forhandlingen genoptoges.

Hans Rasmussen: I den drøftelse, der nu føres, har der mellem de store partier ikke vist sig mange uoverensstemmelser om de ændringsforslag, der er stillet.

Jeg synes dog, jeg har sporet en vis frygt hos det ærede medlem hr. Henry Christensen, fordi vi har taget dispensationsbestemmelsen for funktionærerne ud af lovforslaget. Det var, som om det ærede medlem gav udtryk for, at nu var vi kommet over i den anden grøft, og at vi dermed bandt alle funktionærer til fremtidig at skulle have tillægspension, selv om det måske ikke passede ind i deres engagementer eller ind i de eventuelle pensioner, de oppebar på den virksomhed, hvor de var beskæftiget. Men vil det alligevel ikke gå sådan, at disse forhold vil blive ordnet af det levende og praktiske liv? Jeg tror, det i høj grad vil være en fordel, at vi har fået dispensationsbestemmelsen ud, således at man på de enkelte virksomheder kan tilpasse sig til det. Mener man, at funktionærerne skal have Arbejdsmarkedets Tillægspension oven på deres egen pension, ja, så bliver det jo nok bragt i orden. Derfor tror jeg, det forslag, den højtærede arbejdsminister fremsatte om at pille disse dispensationsbestemmelser ud, i høj grad er en gevinst.

Når det drejer sig om ændringsforslaget vedrørende enkepensionen, er jeg ikke uenig i den betragtning, det ærede medlem hr. Henry Christensen fremførte om, at den skulle hvile på samme økonomiske principper. Det er også mit indtryk, at man, når lovforslaget er færdigt og administrationen en skønne dag går i gang med sit arbejde, nøje må undersøge, om den margin, der efter manges opfattelse ligger i opsamlingen, skulle være tilstrækkelig, eller om man må tage et højere bidrag. Det har vi i folketingsudvalget ikke stillet forslag om, trods det at der vel nok var en tendens til, at vi skulle have forhøjet bidragene med 1 og 2 øre, for så ville vi i hvert fald være sikre på, at vi havde dækning for den fulde pension også til enkerne.

Det er måske ikke så uforklarligt, at Dansk Arbejdsgiverforenings formand, hr. Heineke, har fremført nogle betragtninger

i sin Esbjergtale om Arbejdsmarkedets Tillægspension, for man havde den opfattelse i begge hovedorganisationerne, at når man havde bøjet sig for hinandens krav og modkrav, havde man dermed fundet et forslag, som ville få en meget let gang gennem folketinget. Som det rigtigt er sagt, har folketinget og lovgivningsmagten jo adgang til, når love skal formuleres, selv at bestemme deres indhold. Jeg ser ikke rettere, end at den tanke om enkepension, som er fremført fra venstres og konservativ side, har været korrekt, og den har også bund dybt i vore rækker. Den blev også fremført under de forhandlinger, der har været ført med hovedorganisationernes medvirken, men der har altså ikke været mulighed for ved de forstsatte forhandlinger at komme frem til et forslag i så henseende. Jeg har ikke lagt skjul på min opfattelse under de forhandlinger, der har fundet sted, og vi kunne i og for sig godt have tænkt os at gå noget videre, også selv om vi dermed skulle have taget et større bidrag. Men der var ikke mulighed for et kompromis. Spørgsmålet kom til behandling her i folketinget, og det har resulteret i de ændringsforslag, der nu er stillet.

Jeg er lidt ked af det ærede medlem hr. Henry Christensens betragtninger om statsministeren, for statsministeren har jo ikke fremsat nogen særlig syrlige betragtninger. Hans udtalelser fremkom nærmest som en replik til det ærede medlem hr. Erik Eriksens udtalelser om tillægspensionen. Jeg ved ikke, om det er det, der har været årsagen til, at de to oppositionspartier har stillet deres dagsordensforslag. Er det tilfældet, er det i høj grad beklageligt. Jeg beklager det meget. Jeg synes, vi havde et godt samarbejde i god samklang med hinanden i folketingsudvalget, men spørgsmålet om tillægspension til hele befolkningen kunne ingenlunde lade sig løse mellem en anden og tredje behandling; der vil måske gå adskillige måneder eller mere, inden man finder frem til den rette løsning med hensyn til, hvor meget der skal drages med ind.

Det er rigtigt, at det er et afgørende principielt punkt. Jeg synes ikke, jeg kan lade være med at pege på, at kommissionsbetænkningen lå på folketingets bord før jul. Oppositionspartierne havde vidst, at